

ОСВІДЧЕННЯ

Сценарій короткометражного фільму

Автори: Віра Яковенко, Віра Маковій

ІНТ. БУДИНОК ІВИ. РАНОК

Дівчина ІВА, 14 років збирає у рюкзак речі до школи: підручники, зошити, пенал, щоденник.

На задньому плані за нею розтоплює піч її батько ГРІША (42).

ГРІША
(після паузи)
Вчися добре, мама буде рада.

Іва кидає до рюкзак спортивну форму, кросівки.

ІВА
Мамі в її Італії нема до того діла.

ГРІША
Доглядала б ти калік, думала б що говорищ!

Поки батько не бачить, Іва виймає з шафи та кладе до рюкзак відмичку, що використовують провідники у потягах для дверей туалету.

ІВА
Ага!

Іва швидко бере рюкзак та виходить з хати.

ГРІША
Іва!

НАТ. КОЛО БУДИНКА ІВИ/ ЗД ПЕРЕЇЗД. РАНОК

Іва швидко йде убік залізнодорожного переїзду. Батько поспішає за нею. Іва перебігає переїзд. Батько не встигає - перед ним проїжджає товарний потяг.

ГРІША
Іва!!!

Гріша через проміжки між вагонами, що рухаються, намагається докричатись до Іви.

ГРІША
(кричить)
Це ти таке своєму батькові робиш? Що ти мені коники показуєш?! Цього тебе у школі вчать?! Мама приїде, що буде мені казати?!
(його майже не чути через гуркіт)

потягу)

Іви дивиться на батька через вагони потягу, показує йому жестами “Я не чую!” та йде далі від переїзду. Батько дивиться їй услід, махає рукою, вертається до хати.

НАТ. ВУЛИЦІ МІСТА. РАНОК

Іва проходить переходом через колії. Дивиться у землю, шовгає по ній ногами. Їй назустріч пробігають школяри молодшого віку.

ІВА

Та пішов він.

НАТ. РИНОК РАНОК.

Іва заходить на напівпорожній ринок, придивляється до товару. Зупиняється коло бабці, яка продає шапки та шкарпетки. Роздивляється тонку в'язану шапку.

БАБЦЯ НА РИНКУ

10 гривень, дитинко, сама в'язала.

ІВА

А потаньше?

БАБЦЯ НА РИНКУ

Я і так за всі гроші віддаю.

ІВА

Лишіть за п'ять.

БАБЦЯ НА РИНКУ

Я би тобі задурно віддала, але немає за що олію купити.

ІВА

Ну всьо, всьо.

Іва лізе у кишеню за грошима.

ЕКСТ. ПОКИНУТИЙ БУДИНОК. ДЕНЬ

Іва підходить до будинку з розбитим вікном (приміщення колишньої фабрики) та застрибує через вікно всередину.

ІНТ. ПОКИНУТИЙ БУДИНОК. ДЕНЬ

Іва переодягається за колонною - знімає шкільне плаття та одягає спортивний костюм та кросівки. Міряє шапку. Дивиться на себе у шматок дзеркала на підлозі. Знімає шапку. Складає форму, загортає її в газету та кладе згорток на підлогу під плитку.

НАТ. ЗАЛІЗНА ДОРОГА. ТОННЕЛЬ ДЕНЬ

Іва проходить по рельсі, розкинувши руки, балансує.

ІВА
 (наспівує)
 Я за ним улечу в небо
 Я за ним упаду в пропасть
 Я за ним одним, я к нему одному...

Іва втараचाє баланс, зістрибує з рельси.

НАТ. ПЕРОН ВОКЗАЛУ. ДЕНЬ

Іва ходить пероном вокзалу в один-інший бік, приглядається до людей. Помічає коло потягу жінок з сумками. Кидає погляд на провідника.

ПРОВІДНИК
 (спілкується з пасажиром з
 великою торбою)
 Почекай, там нові заступили. Завтра
 приходь.

ЖІНКА 1 НА ПЕРОНІ
 Тай шо посадили в Америці Галю.

ЖІНКА 2 НА ПЕРОНІ
 Да, вона майже всіх наших людей
 перепродала.

Жінки тягнуть сумки до вагону.

Іва раптом зривається з місця та біжить повз вагонів. На ходу роняє відмичку, підіймає її. Біжить далі.

Жінки підходять до провідника, одна з них показує йому квитки. Іва підбігає до іншої жінки, що стоїть поряд, показує на сумки.

ІВА
 Може вам допомогти?

Жінка дивиться на Іву, на сумки.

ЖІНКА 1 НА ПЕРОНІ
 Най Бог тобі дасть добру долю.

Іва бере одну з сумок та заходить до вагону разом із жінками.

ІНТ. ВАГОН 1 ПОТЯГУ/ ЕКСТ. ТУАЛЕТ. ДЕНЬ

Іва відмичкою відкриває дверь туалету. Відчняє двері.

ПРОВІДНИК
 (за кадром)
 Провожаючі, виходимо!

ІНТ. ТУАЛЕТ. ДЕНЬ

Зсередини туалету Іва зачиняє двері.

НАТ. ПЕРОН/ ЕКСТ. ВІКНО ПОТЯГУ. ДЕНЬ

Потяг рушає. Іва дивиться у вікно.

ІНТ. ТУАЛЕТ ПОТЯГУ. ДЕНЬ

Іва відвертається від вікна, дістає з кишені шапку. Відмичкою проробляє у шерсті дві дірки. Одягає шапку, дивиться на себе у дзеркало. Пальцями розширює дірки для очей.

У двері туалету стукають. Іва швидко знімає шапку та виходить з туалету.

ЕКСТ. ТУАЛЕТ ПОТЯГУ. ДЕНЬ

Коло самих дверей Іва нашттовхуюється на худу жінку з величезним пакетом за спиною. Вона розминається з жінкою та махом проходить до вагону.

ІНТ. ВАГОН ПОТЯГУ. ДЕНЬ

Іва йде вагоном, придивляється до людей.

Дивиться у бік на повного, неприродньо округленого чоловіка, що сидить коло столика у вікна. Сідає навпроти нього.

Чоловік поправляє щось (цигарки) під одягом. Іва пальцями намагається розширити дірку для очей. Чоловік підозріло дивиться на Іву, шапку у її руках. Під поглядом чоловіка Іва ховає шапку.

По вагону з боку туалету до купе заходить "вагітна" жінка з величезними грудьми та стегнами, обматаними хутряною хустиною. (Та сама, з якою Іва зіткнулась виходячи з туалету).

Жінка намагається обійти сумки, що стоять на підлозі, та сісти поряд із чоловіком, але чіпляється за край стола. З-під хустини випадає купа пачок цигарок.

ЖІНКА

Йопса мать!

ЧОЛОВІК

А шоб тобі було!

Жінка незграбно починає збирати цигарки. Іва ледь втримується від сміху. Чоловік закриває купе простирадлом, дає жінці скотч.

ЧОЛОВІК

Киниси, бабо!

Жінка обмотує цигарки скотчем, закріплюючи його під одягом. Іва з цікавістю спостерігає за нею через щілину у простирадлі.

ЖІНКА

(Чоловікові)

Хто там митниці?

ЧОЛОВІК

Петрович.

ЖІНКА

Нм.

ЧОЛОВІК

Резко, що тобі до всіх діло!?

Іва помічає, що на проході лишилася пачка цигарок. Ногою вона підсуває її під простирadlo.

В глибині вагону Іва бачить провідника, що розносить чай пасажирам, швидко встає, йде з вагону.

ІНТ. ВАГОН ПОТЯГУ. ДЕНЬ

Іва висувається з вікна, потяг тим часом повертає.

ІВА

(кричить)

Е-ге-е-ей!

НАТ. ПЛАТФОРМА. ДЕНЬ

Зупинка потяга. Люди виходять та заходять до вагонів. Серед інших Іва виходить на платформу, оглядається навкруги, повз неї проходить бабця з яблуками.

БАБЦЯ НА СТАНЦІЇ

Купуйте яблучка!

ІВА

Вони солодкі?

БАБЦЯ НА СТАНЦІЇ

Солодкі, дочечка, солодкі!

ІВА

Дайте мені пару.

БАБЦЯ НА СТАНЦІЇ

Забирай вже всі, най я піду додому.

ІВА

Давайте на ці гроші.

Іва дає гроші та забирає яблука.

БАБЦЯ НА СТАНЦІЇ

Бери всі ... ти куди їдеш?

ІВА

(після паузи)

У монастир у Маняву, знаєте?

БАБЦЯ НА СТАНЦІЇ

А шо там свято?

ІВА

У мене мама там. Вже 5 років. Не знаю чи
впізнає мене.

БАБЦЯ НА СТАНЦІЇ

От бідована, тяжко тобі.

ІВА

Нічо, мама молиться, - мені Бог допомагає.

Бабця з жалістю поглядає на Іву.

НАТ.МІСТ/ ПЕРОН. ДЕНЬ

Іва стрибає по мосту, під яким колії, гризе яблуко.

ІВА

(наспівує)

Я за ним улечу в небо

Я за ним упаду в пропасть

Я за ним одним, я к нему одному...

Іва намагається докинути вигризок яблука подалі на колії. Бачить на платформі групу хлопців (шестеро), серед них ДІМА (23), що сідають до електрички.

Іва кидає яблуко, схвильовано біжить у їх бік електрички - повз міст, перон, людей. Дорогою вона наштовхується на діда.

ДІД

(Іві)

Куди ти летиш, голову собі розіб'єш!

ЕКСТ. ЕЛЕКТРИЧКА. ДЕНЬ

Іва біжить далі та застрибує до електрички.

ІНТ. ВАГОНИ ЕЛЕКТРИЧКИ. ДЕНЬ

Іва швидким кроком йде через вагони, обходячи та розштовхуючи пасажирів. Вона збуджено дихає, знервовано дивиться по боках.

Вона влітає до наступного вагону, несподівано їй назустріч у тамбір виходить Діма з трьома іншими хлопцями. Іва проноситься повз них.

ІНТ. ВАГОН/ТАМБІР ЕЛЕКТРИЧКИ. ДЕНЬ

Іва розгублюється, відступає за двері вагона. Через ледь відчинені двері прислуховується до агресивного та збудженого голосу Діми у тамборі.

Діма підпалює цигарку, ледь не кидається на стіни, стукає по них кулаком.

ДІМА

Тварюки, нічо собі наші дзигари забрали?!
Та вони зубів своїх не позбирають,

забудуть звідки у них ноги ростуть! Ти диви, падли, полізли на нашу територію, думають їм це так минеться. Ну нічо, нічо на ранок там їх лаби не лишиться!

Іва підслуховує. Їй і цікаво і страшно.

ХЛОПЕЦЬ

Та Дімон, ми стопудово покажемо цим козлам!

ДІМА

Чуєш, ти хоч заткнися, чиє була черга дивитися? Всі дзитгари наші провтикав. Ще поговори - будеш сам віддавати!

Іва захоплюється словами Діми, її очі запалюються. Неочікувано для неї хлопці заходять у вагон та проходять повз неї. Іва захоплює дихання та здригається від хлопку дверей.

ІНТ. ВАГОН ЕЛЕКТРИЧКИ. ДЕНЬ

Іва заходить у вагон та сідає на лавку у наступному ряді за Дімою.

ДІМА

Нічо, нічо вони своє получать. Слухайте краще, як я за кордон партію переправляв. Короче напакував я дзиґарів, десь півтони, точно, не менше, і тягну, короче, до річки.

ХЛОПЕЦЬ

Шо, своїм мотоциклом?

ДІМА

Та де мотоциклом...

НАТ. СЕЛО. ДЕНЬ

ДІМА

(голос за кадром)

...я трактора у вуйка позичив. Кинув, короче, на кузов і їду.

Діма їде на тракторі, позаду біжить вуйко та кричить йому услід.

НАТ. РІЧКА. ДЕНЬ

ДІМА

(голос за кадром)

Допхав до берега, а там хвилі, щоб ви собі уявляли, вище неба.

Діма на березі річки, позаду трактор. Вода гладенька, лишень пливе консервна банка.

ДІМА

(голос за кадром)

Глушу мотор. Стаю. Дістаю, знаєте шо:
арбалет!

Діма дістає арбалет, дивиться на той берег.

ДІМА

(голос за кадром)

Беру мотузку, її до стріли і дивлюся куди
ціляти... ..там, розумієш чи не? Треба
якесь нормальне дерево, але одні патики і
лиш дуб, і то з дуплом, а коли нього ще
прикордонник треси у зад вперед.

За річкою серед кущів одне маленьке дерево на березі. Коло дерева дід
полоскає у річці білизну. Діма натягує стрілу арбалета, вглядається у
той берег.

ДІМА

(голос за кадром)

Нагягую, короче стрілу, цілю у саме дупло,
щоб осечки не було, а чувак треси і треси.
Мене стріляти, а його все носить, я аж
спітнів. Ну думаю, уб'ю так уб'ю, все таки
півтони маю.

На тому березі дід розвішує мокру білизну на дерева. Діма вагається,
зрештою заплющує очі і стріляє.

ДІМА

(голос за кадром)

І тут р-раз!... і він все - у кущі. Щасливий,
що мав чим висратися.

Дід лежить на березі, розкинувши руки (немов вбитий). Він
перегортається на спину - та загорає собі далі на сонці.

ДІМА

(голос за кадром)

А стріла моя, як ракета, у саме дупло.
Йох, як забабахалася, аж дуб затрусився.

В корі дерева стирчить стріла від арбалету.

ДІМА

(голос за кадром)

Короче, я ці торби та на ту мотузку і через
річку.

Діма чепляє мотузку на карабін. Підтягує мотузку та підіймає торби.

ХЛОПЕЦЬ

(голос за кадром)

То як ти тягнув?

ДІМА

(голос за кадром)

Карабіном тупак.

Мотузка тягнеться через карабін. Торби сунуться понад водою. Діма тягне мотузку та радіє, що все під контролем.

ДІМА

(голос за кадром)

І воно так собі пішло файненько, як салом змазано. Вже і середину річки пройшло. І тут, йоханий бабай, вода, як сказала, бурлить, піднімається під самі торби, я думаю, що то така здорова риба?

Вода у річці бурлить, підіймається під торби. Діма схвильовано дивиться на бурхливу воду.

ІНТ. ВАГОН ЕЛЕКТРИЧКИ. ДЕНЬ

Діма продовжує розповідь. Іва, сидячи за ним, з захопленням підслуховує.

ХЛОПЕЦЬ

Форель?

ДІМА

Сам ти форель!

НАТ. РІЧКА. ДЕНЬ

ДІМА

(голос за кадром)

Водолаз!!! Підстрибує з самої піни, хапає своїми клішнями торби і у воду. І всі мої півтони...

Несподівано з води виринає водолаз та руками з обох боків хапає торбу. Мотузка зривається. Водолаз із торбою у руках пірнає у воду. Рікою пливають незліченні пачки цигарок.

НАТ. ТОННЕЛЬ. ДЕНЬ

Електричка в'їжджає до тунелю.

ІНТ. ВАГОН ЕЛЕКТРИЧКИ. ЕФФЕКТ ТОННЕЛЮ

У вагоні темно.

ХЛОПЕЦЬ

Чекай, звідки там водолаз?

Іва встає зі своєї лави та обережно підходить до хлопців.

ДІМА

Конкуренти! Що вони лиш не роблять, розумієш чи не? Але куди поліз то і отримав - його тими торбами завалило.

Іва зупиняється коло Діми та завмирає над ним.

ДІМА

(продовжує)
 То дзиґарики мої встелили всю річку, аж
 до самого моря. От накурилися вже
 риби...

Рапом Іва схиляється до Діми та швидко цілує його.

Діма зкрикує. Іва тікає на лавку з протилежного боку вагону.

ІНТ. ВАГОН ЕЛЕКТРИЧКИ. (ЕФФЕКТ ВИЇЗДУ З ТОННЕЛЮ). ДЕНЬ

Діма мов скажений озирається навколо.

ДІМА
 (верещить)
 Гидота! Хто тут підар?!

Він кидається на хлопців. Іва здалеку крадькома спостерігає за ним.

ДІМА
 Вася це ти?! Чи ти Серий? Признавайтесь
 підори?

ХЛОПЦІ
 Ти про що? ... Це не я!... Я ніц не робив!

ДІМА
 Нє, ну я у шоці. Та пішли ви! Я - курити!

Діма йде у тамбір, всі хлопці за ним.

ІНТ. ВАГОН ЕЛЕКТРИЧКИ/ ТАМБІР. ДЕНЬ

Іва дивиться хлопцям услід, переводить дух. Раптом вона швидко перебігає на лавку, де сиділи хлопці. Витягує з кишені маркер та навпроти місця Діми пише на спинці лавки "Діма+Іва".

Вона безпокійно дивиться убік дверей до тамбору - хлопці продовжують з'ясовувати відносини.

ДІМА
 Хто це був?

ХЛОПЕЦЬ
 Водолаз!

ДІМА
 Я тобі як уводолажу!

Іва швидко дописує напис та малює навкруги нього сердечко. Кидає схвильований погляд на Діму через шкляні двері.

Електричка зупиняється на станції. Люди у вагоні встають та йдуть до виходу. Двері відчиняються, Діма з хлопцями гурбою виходять з вагону. Іва розчарована, за мить вона підскокує з місця та швидко йде з вагону услід за хлопцями.

НАТ. ПЕРОН. ДЕНЬ

Порожній перон. Похмуро. Починає накрапувати дощ. Рідкі пасажери йдуть з сумками по перону.

НАТ. ЛІС. ДЕНЬ

Хлопці йдуть через ліс.

ДІМА

Я на цій галявині малим ще з дідом гриби збирав, тут так тихо, що чути комах.

ХЛОПЕЦЬ

Це точно.

Іва йде лісом за хлопцями. Дивиться угору. Небом повільно рухаються хмари. Іва дістає шапку. Слідом за хлопцями вона виходить на самий кінець лісу перед яром. Дощ посилюється. Іва зупиняється та прислуховується. З боку лісу чути вигуки.

ХЛОПЦІ

(голоси за кадром)

На! На тобі! Сам мудак, поняв! Хочеш ше?!
Всі сюди! Н-на! Щоб знав як чуже брать!

НАТ. ЯР. ДЕНЬ

Іва біжить униз піщаним яром. Чепляється за корені, падає, підіймається, біжить далі. З-під її ніг летить мокрий пісок. Іва одягає на ходу шапку із дірками для очей.

Вона наближується до темних фігур, що б'ються у яру. На хвилю заплющує очі та світ за очі забігає всередину натовпу.

ХЛОПЦІ

(Голоси за кадром)

Давай, сюди! Получай, гівно! Ходи сюди!
Н-на! Щури безхребетні! Будете знати
куди лізти!

Іву штовхають, вона намагається втриматись на ногах. Серед дикувятих, агресивних облич вишукує когось поглядом.

Іву різко б'ють у плече, її розвертає всім тілом. Рапом, серед інших хлопців вона помічає неподалік Діму, що б'ється з кількома супротивниками одночасно.

Іва відчайдушно кидається до нього. Вона приймає удари, падає та, не вгамовуючись, встає і сама щосили розштовхує хлопців на шляху до Діми.

ІВА

(хлопцям)

Відчепися...Хочеш дістати.. Получай!..

Ді-ма! Ді-ма!!! Ді...

Перед її очима проносяться кулаки, обличчя, маски, черевики, чиясь кров. Іва не помічає ударів та штовхань, ноги немов саму несуть її до

Діми.

Діма відволікається від інших бійців та раптом настовхується на незнайомого "хлопця" геть перед собою: із напівз'їхавшею з обличчя шапкою, з важким диханням, з безглуздою посмішкою на вустах.

Він на мить зупиняється та оцінює дивного супротивника. Та вже через хвилю, звичним рухом обрушує важкий удар на незнайомця.

Перед очима Іви несподівано все уповільнюється та пливе: фігури хлопців віти дерев, край неба, волога земля... та раптом все зупиняється.

Краплі дощу зависають у повітрі, минає немов вічність, поки вони стрімко пронизують повітря та м'яко розбиваються о землю.

НАТ. ЯР. ВЕЧІР

Іва приходить до тями. Вона одна, навколо ані душі. Дощ закінчився. Іва торкається брудною долонею обличчя та зтирає з-під носа залишки застиглої крові. На обличчі її ледь з'являється щаслива посмішка.

ІНТ. ВАГОН ЕЛЕКТРИЧКИ. ВЕЧІР

Напівпорожній вагон. Коло вікна сидять утомлені будівельники, сплять. За їх спинами в середині сердечка видно напис "Діма+Іва".

ІВА

(голос за кадром, наспівує)

Я за ним улечу в небо

Я за ним упаду в пропасть

Я за ним одним, я к нему одному...